

[Lennart Larson]

købe den. Der er jo ingen købere og storforbrugere til de priser, folketinget vil have.

Energiministeren (Enggaard):

Jeg vil først konstatere, at det forslag, som vi har behandlet her, ser det ud som om et flertal ikke kan acceptere i den form, hvori det foreligger, men der er omvendt heller ikke brudt nogen broer af i den debat, der har været ført. Der har fra mange sider været udtrykt ønske om, at man kunne finde en bredde i de foranstaltninger, som vil være nødvendige. Jeg mærkede mig bl.a., at socialdemokratiets ordfører, hr. Løvig Simonsen, nævnte, at andre forslag også kunne overvejes end præcis de udformninger, som socialdemokratiet står for med forslaget her i dag.

Det synes jeg er et rigtigt udgangspunkt for det arbejde, som skal gøres i de kommende dage for at se, hvor synspunkterne kan mødes.

I forhold til selve debatten kan jeg om spørgsmålet markedsføring sige, at jeg tror, det af hensyn til projektets økonomi er nødvendigt, at man tager de priser, som kan opnås. Hvordan de så ligger, ved vi faktisk for lidt om i dag. En af vanskelighederne er jo, at der ikke for alvor er kommet gang i salget til storforbrugere. Derfor kan der være forskellige forventninger hos de forskellige parter om, hvad den kommercielle markedsføring indebærer. Men det er meget nødvendigt, at den pause, der desværre har været i at opbygge markedet, afbrydes på den måde, at der kommer gang i salget, så man kan få vurderet, hvordan vilkårene er.

Med vilkår tænker jeg ikke alene på den nøjagtige pris, men også på en række ledsagende omstændigheder. Meget af den debat, der har været – som jeg har kunnet registrere den – imellem regionale selskaber og D.O.N.G. og imellem erhvervsorganisationer og D.O.N.G. og de regionale selskaber, har drejet sig om nogle ledsagende vilkår. Undertiden har jeg kunnet få det indtryk, at nogle af de principper, der her har været gjort til genstand for diskussion parterne imellem, nok kan se voldsomme ud, men at forskellene ikke nødvendigvis behøver at være så store, som de fremtræder.

Jeg siger det ikke for at bagatellisere de vanskeligheder, som utvivlsomt findes – det ville ligge mig fjernt, for jeg ser meget alvor-

ligt på dette problem – men omvendt for at registrere, at jeg tror, at en behjertet indsats med god vilje også kan føre til, at man undertiden kan finde løsninger på disse afsætningsproblemer, hvor det samme formål kan opnås i en anden form end det, der i dag måske skiller parterne. Jeg skal for mit vedkommende naturligvis ikke optræde i sælgerens i rolle her, men omvendt give udtryk for, at jeg tror, der er behov for, at der er en tilskyndelse til, at man tænker utraditionelt og af og til måske i lidt andre principper end dem, der har bundet diskussionen om afsætningsproblemet indtil nu.

Hr. Maisted var inde på spørgsmålet om at kaste gode penge efter dårlige, og det udtryk er jo velkendt. Jeg måtte forstå, at hr. Maisted i virkeligheden var af den opfattelse, at man skulle standse op og registrere et tab og så i øvrigt sige, at det var den billigste løsning. Det synspunkt har vi hørt ved forskellige lejligheder. Jeg deler det selvsagt ikke. Der er i dag disponeret 7 mia kr. i projektet. Det er ca. halvdelen af de investeringsomkostninger, som forudses, og det vil ikke være muligt, heller ikke ved eksport, at skaffe en dækning for de forpligtelser, som er indgået i forbindelse med projektet. Det må efter min mening gøres i en kombination af, at man eksporterer den del af gassen, man ikke umiddelbart kan se kan afsættes lønnende i det danske område, og at man så tager de indtægter af projektet i det danske område, som det vil være muligt at opnå ved en god salgsindsats. Jeg tror, det er en kombination af disse to ting, som giver det bedste samlede økonomiske resultat.

Fru Lone Dybkjær var inde på spørgsmålet om, at uafklarede problemer – noget af det, der blokerer – kunne løses igennem nedsettelsen af et nævn, sådan som der er foresat tanker om det fra fru Lone Dybkjær og også fra kommunal side. Jeg kan sige, at den tanke kan jeg godt forstå. Jeg er enig i formålet med den, nemlig at undgå, at man har nogle spærringer, som måned efter måned kan give anledning til overskrifter i aviserne om strid inden for projektet og kan give anledning til, at tilliden til projektet svigter. Det koster projektet noget, hver dag en sådan strid varer. Men en sådan nævnsmodel, som vel har sit åndelige udspring i modeller, som man kender i den kommunale verden i øvrigt, giver anledning til nogle betydelige